

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Δ

5 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1926

ΑΡΙΘ. 6

Η ΑΝΤΙΔΡΑΣΙΣ

Ἡ πρὸς τὴν ἠθικὴν ἔκλυσιν παρ' ἡμῖν τάσις ἐκορυφώθη ἐπ' ἐσχάτων μέχρι τοσούτου, ὥστε ἡ κυβερνήσις ἔκρινεν ἐπ' ἀνάγκης νὰ λάβῃ μέτρα αὐστηρά, κατασταλτικὰ τῆς τάσεως ταύτης, ἀλλ' ἅμα καὶ προληπτικὰ τῆς περαιτέρω ἀξήσεως καὶ ἐξαπλώσεως τοῦ κακοῦ. Οὕτω δι' ἀστυνομικῆς διατάξεως τεθείσης ἤδη εἰς ἐφαρμογὴν εἰς οὐδένα μαθητὴν οἰασθήποτε ἡλικίας καὶ σχολικῆς τάξεως καὶ εἰς οὐδένα παῖδα ἡλικίας κατωτέρας τῶν 16 ἐτῶν ἐπιτρέπεται νὰ κυκλοφορῇ εἰς τὴν πόλιν πέραν τῆς 10ης νυκτερινῆς ὥρας, ἐκτὸς ἀν συνοδεύηται ὑπὸ τῶν γονέων ἢ κηδεμόνων του. Ἀπαγορεύεται ὡσαύτως ἡ κυκλοφορία εἰς τὴν πόλιν κα' ἡ παραμονὴ εἰς δημόσια κέντρα ἀνηλικίων νεανίδων πέραν τῆς 10ης νυκτερινῆς ὥρας, ἐκτὸς ἐὰν συνοδεύωνται ὑπὸ τῶν γονέων ἢ κηδεμόνων των.

Τὰ δημόσια κέντρα θὰ κλείωνται πέραν τῆς 1ης μετ' ἡμερομηνίας, ὡς καὶ ἅπαντα τὰ χοροδιδασκαλεῖα.

Ἡ τοῦ καιροῦ, φρονοῦμεν, νὰ στρέψωσι τὴν προσοχὴν των οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες τῆς χώρας καὶ εἰς ταύτην τὴν ἐκδήλωσιν τοῦ κοινωνικοῦ βίου, ἡ ἐφαρμογὴ δὲ τῶν κατασταλτικῶν τῆς προέουσης ἀνηθικότητος μέτρων ἀνταποκρίνεται πλήρως πρὸς τὸ γενικὸν αἴσθημα τῆς ὑγιοῦς κοινωνικῆς μερίδας, ἡ ἑποῖα δὲν εἶνε θεβαίως ἡ ὀλιγαριθμοτέρα. Δὲν εἶνε δυνατόν ν' ἀφεθῇ ἀχαλίνωτος ἢ ἡ κοινωνικὴ ἐκείνη μερίς, ἣτις, περιφρονοῦσα τὰς συνεχούσας τὸ κοινωνικὸν σύμπλον ἠθικὰς ἀξίας καὶ λακπασοῦσα ὅτι ὅσιον καὶ ἱερὸν εὐλαβεῖται ἀκόμη τὸ πλεῖστον τῆς κοινωνίας, ἀσχημονεῖ ἐν ὄψει αὐτῆς ἐκείνης τῆς πολιτείας, ἣτις εἶνε τεταγμένη νὰ λαμβάνῃ ἐκάστοτε τὰ ἐπιβαλλόμενα ἐξυγιαντικὰ μέτρα πρὸς ἀπολύμανσιν τῆς ἦν ἐκπροσωπεῖ κοινωνικῆς ἀτμοσφαιρας ἀπὸ τοῦ ὄλονεν διαδιδόμενου ἠθικοῦ μιάσματος.

Ἐτονίσθη ἐν τῷ τύπῳ—πολὺ ὀρθῶς—, ὅτι τὰ χει-

ρουργικὰ μέτρα δὲν εἶνε τὰ τελεσφορώτερα, διότι εἰς οὐδὲν συντελεῖ ἡ ἀποκοπή τοῦ νοσοῦντος μέλους ἀν δὲν ἐξυγιανθῇ ὁλόκληρος ὁ ὀργανισμὸς. Δέον δὲ τὴν ἡθεραπείαν πρῶτον νὰ τελεσθῇ συστηματικὴ καὶ μεθοδική, καὶ, δεύτερον, ν' ἀρχίσῃ ἐνδοθεν, ἀπὸ τῆς ἐστίας τῶν ἠθικῶν νοσημάτων.

Ἐπὶ τοῦτου οὐδὲ μία ἀντίρρηση εἶνε δυνατόν νὰ ὑπάρξῃ. Αἱ ἠθικαὶ ἀρχαί, ἡ σωφροσύνη, ἡ σεμνότης καὶ ἡ αἰδὸς δέον νὰ καλλιεργῶνται εἰς τὰς ψυχὰς τῶν νέων γενεῶν κατὰ τὴν ἀπαλὴν αὐτῶν ἡλικίαν, ἵνα τὰ τέκνα τοῦ λαοῦ, ἀνδρόμεινα, ἀποτελέσωσιν ἠθικὴν κοινωνίαν, ρυθμίζουσιν καὶ τὴν ἐξωτερικὴν τῆς ἐκδήλωσιν κατὰ τὴν σφυρηλατηθεῖσαν ἐν τῇ ψυχῇ τῆς ἀγωγῆς, ἡ ὁποία ἔχει γινώμενα τὰς παραδεδεγμένας ἠθικὰς ἀρχάς. Τὸ ζήτημα, λοιπόν, πρῶτιστα πάντων καὶ κυρίως εἶνε ζήτημα οἰκογενείας καὶ σχολείου. Καὶ ἐπειδὴ ἡ οἰκογένεια οἰκοδομεῖται ἀπὸ τὸ σχολεῖον, εἰς τοῦτο πρέπει νὰ στραφῇ ἀμέριστος καὶ ἀγρυπνος τῆς πολιτείας ἡ προσοχή. Διδασκάλους ἠθικοῦς, διδασκάλους μὲ ἰδεώδη, διδασκάλους μὲ ὑψηλὸν τὸ φρόνημα, ἔχοντας πλήρη συνείδησιν τῆς ἀποστολῆς των ὡς ἠθικῶν οἰκοδόμων ἠθικοῦ κοινωνικοῦ συγκροτήματος, ὡς δημιουργῶν, αὐτόχρομα, ἠθικῶν ψυχῶν, ὡς εὐγενιστῶν τῶν καρδιῶν καὶ ἐξυγιανόντων τὰς συνειδήσεις χειραγωγῶν καὶ ποθηγετῶν τοῦ ἔθνους ὁλοκλήρου, — ταιούτους διδασκάλους δέον πρὸ παντὸς ν' ἀποκτήσῃ ἡ πολιτεία.

Ἄλλ' εἰς τὸ ἔργον αὐτῆς τοῦτο ἡ πολιτεία ἔχει ἤδη φυσικὸν σύμμαχον καὶ συναντλήτορα ἐτοιμώτατον καὶ προθυμώτατον κατ' αὐτὴν τῆς ἀποστολῆς του τὴν φύσιν, τὴν Ἐκκλησίαν. Αὐτὸς εἶνε τῆς Ἐκκλησίας ὁ προσορισμὸς: ἡ ἐν τῇ ἀρετῇ τελειοποίησις τῆς κοινωνίας. Τοῦτο εἶνε τὸ μοναδικὸν καὶ κύριον ἔργον τῆς: ἡ ἐξάλειψις τοῦ κακοῦ ἐκ τῶν ἔνδον τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς. Ἐὰν ἡ πολιτεία εὐκρινῶς πῶθῃ καὶ ὀριστικῶς ἔχῃ ἀποφασίσει τὴν ἠθικὴν ἐξυγιάνσιν τῆς κοινωνίας, οὐδεὶς δύναται νὰ βοηθήσῃ αὐτὴν

μετ' ἐπιγνώσεως καὶ καρποφορίας περισσότερον καὶ ἀσφαλέστερον τῆς Ἐκκλησίας. Μόνον ἡ τοιαύτη συμ-
μαχία καὶ τὰ δικαστήρια θὰ ἀνακουφίσῃ, καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν φυλακῶν θὰ μειώσῃ, καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀτυνομικῶν τῆς ὀργάνων θὰ περιορίσῃ καὶ συλλήβδην θὰ ἐμφανίσῃ κοινωνίαν κυριολεκτικῶς ἀνθρωπίνην. Ἄς δοθῶσι λοιπὸν εἰς αὐτὴν τὰ μέσα καὶ ἡ εὐκολία καὶ ἡ ἄνεσις νὰ ἀνυψωθῇ, νὰ ὀργανωθῇ, νὰ ἀνασυνταχθῇ εἰς νὰ καρποφορήσῃ. Ἄς ἐνισχυθῇ εἰς τὸ πνευματικὸν καὶ τὸ ἠθικὸν αὐτῆς ἔργον διὰ νὰ ἀποκτήσῃ ὄργανα δυνάμενα νὰ προαγάγῃσι τὸ ἐξυγιαντικὸν κοινωνικὸν ἔργον, διότι, ἂν ἡ πολιτεία ἔχῃ τὸ σχολεῖον, ὁ ἱερεὺς, ἔχει τὴν οἰκογένειαν, τὴν ὁποῖαν δύναται νὰ παιδευτήσῃ εἰς τὸν ναὸν καὶ τὴν ἐνορίαν του.

Παράλληλως λοιπὸν πρὸς τὰ ἐξωτερικὰ ἀνασταλ-
τικὰ καὶ προληπτικὰ τῆς ἠθικῆς ἐκλύσεως μέτρα ἂς ληφθῶσι καὶ τὰ ριζικώτερα ἐσωτερικά, ἵνα τὸ ἐγγεί-
ρημα δολοκλήρωθῇ εἰς ἀσφαλῆ καὶ ριζικὰ ἐπακλόου α.

ΕΓΓΡΑΦΟΝ ΤΟΥ ΜΑΚ. ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΧΙΛΙΑΣΤΩΝ

Ἄριθ. } Πρωτ 364 Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Ἰανουαρίου 1926
} Διεκπ. 293

Πρὸς

τὸν Ἐξοχώτατον Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως

Ἡ γνωστὴ αἵρεσις τῶν χιλιαστῶν, ἣς καὶ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐσημείωσε σημαντικὰς κοινωνικὰς ἀνωμαλίας καὶ διασάλευσιν τῆς τάξεως σοβαρὰν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις Τρικιάλων καὶ Φωκίδος, ἐξακολουθεῖ ἀπλοῦσα τοὺς ἀποπνικτικοὺς καὶ δηλητηριώδεις αὐτῆς πλοκάμους καὶ ἐν πάσαις μὲν ταῖς πόλεσι τῆς Ἑλλάδος, ἰδίως δὲ ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ. Χιλιάδες ἐντύπων προερχομένων ἐξ Ἀμερικῆς, ἐν ἧ εἶδε καὶ τὸ φῶς ἡ ὀλεθρία αὐτῆ αἵρεσις, διανεμόνται δωρεὰν εἰς τοὺς οἴκους τῶν χριστιανῶν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς. Καὶ τὰ ἐντυπα ταῦτα γέμουσιν ὕβρεων καὶ σικοφαντιῶν κατὰ τῆς ἀνωμότητος ἡμῶν Ὁρθόδοξου πίστεως καὶ τῶν λειτουργῶν τοῦ Ὑψίστου, τῶν ὁποῖων τὸ παρὰ τῷ λαῷ γόητρον καὶ προσπαθεῖσι διὰ παντοίων ψευδολογιῶν νὰ διασαλεύσωσι καὶ εἰς μίσος καὶ ἀποτροπιασμὸν νὰ μετατρέψωσι. Παραλείπομεν δὲ λεπτομερῶς νὰ ἀναφέρωμεν καὶ τὴν ὀλεθρίαν ἐπίδρασιν, ἣν ἐξασκεῖ ἐπὶ τοῦ ἐθνικοῦ καὶ πατριωτικοῦ συναισθήματος τοῦ λαοῦ ὁ θρησκευτικὸς οὗτος Μπολσεβικισμὸς, ἀρχοῦμενοι νὰ σημειώσωμεν τοῦτο μόνον, ὅτι δηλονότι κατὰ τὸ διάστημα τοῦ μεγάλου πολέμου ἐπανειλημμένως αἱ Ἀμερικανικαὶ

στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ ἠναγκάσθησαν νὰ μειέλωσι βίαια μέτρα κατὰ τῶν αἰρετικῶν τούτων, οἵτινες μονονοχὶ πόλεμον ἤγειρον κατὰ πάσης προσπάθειας ἀφορώσης τὴν προάσπισιν τοῦ προσβ' ἠθέντος κύρους τῆς Ἀμερικανικῆς Πολιτείας.

Κατὰ τῶν οὕτως ἀσυστόλως ἐν αὐτῷ τῷ οἴκῳ ἡμῶν ἐνεργούντων τὴν ἀντιθρησκευτικὴν καὶ ἀνθεθνικὴν αὐτῶν προπαγάνδαν χιλιαστῶν ἀμυνομένη ἡ καθ' ἡμᾶς Ἀρχιεπισκοπὴ ἀπύθινε κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος τὸ ὑπ' ἀριθ. 2609 καὶ ἡμερομ. 13 Ἀπριλοῦ σπουδαίου ἐγγράφον πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργείων, καὶ ὅπιν ἄλλου προγενεστέρου ὑπ' ἀριθ. 1677 καὶ ἡμερομ. 30 Μαΐου ἀποσταλέντος ὑπ' ἡμῶν πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπουργείων, δι' οὗ παρεκάλει ὅπως τὰ ἐξ Ἀμερικῆς ἀποστελλόμενα πρὸς τοὺς ἐν Ἑλλάδι χιλιαστὰς ἐντυπα κατασχωνται ἐν αὐτοῖς τοῖς κεντρικοῖς Ταχυδρομείοις καὶ Τελωνείοις τοῦ Κράτους καὶ καταστρέφονται. Ἡ παράκλησις ἡμῶν αὐτῆ ἐλήφθη καθ' ἀρχὴς ὑπ' ὄπιν καὶ ὄντως εἶχε διαταχθῆ ἡ κατάσχαις καὶ καταστροφή τῶν χιλιαστικῶν περιοδικῶν καὶ ἐφημερίδων. Πλὴν οἱ πλήρεις φανατισμοῦ καὶ ἐπικίνδυνου ὑπερβαλλόντως εἰς τὴν δημοσίαν τάξιν αἰρετικοὶ οὔτοι, ἰδόντες ἀνακοπιόμενῃ τὴν δρᾶσιν αὐτῶν διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ὡς ἄνω μέτρου, ὑπέβαλον ἐνώπιον τῶν ἀρμοδίων δικαστικῶν ἀρχῶν μήνυσιν κατὰ τῆς ἐνεργηθείσης κατασχέσεως τῶν περιοδικῶν των. Δυστυχῶς τὸ Συμβούλιον τῶν ἐνταῦθα Πλημμελειοδικῶν ὅπως ἀβασανίστως ἐξέδωκε τὴν ὑπὸ ἡμερ. 27 Ἀπριλοῦ 1926 ἀπόρασιν, δι' ἧς διετάσσετο ἡ εἰς τὸν ἰδιοκτήμονα ἀπόδοσις τῶν κατασχεθέντων βιβλίων, διηκολύνετο δ' οὕτως ἡ διάδοσις καὶ προαγωγή τοῦ ἐπὶ θρησκευτικοῦ ἐδάφους ἀναφανέντος καὶ ἀνπτυχθέντος τούτου Κομμουνισμοῦ.

Δεδομένου ὅμως, ὅτι ἡ πρόδοσις καὶ ἡ ὀσημέραι προλοῦσα ἐξάπλωσις τῆς διεστραμμένης ταύτης διδασκαλίας πραγματοποιῆται διὰ τῶν δωρεῶν καὶ καθ' ἑκατοντάδας χιλιάδων διανεμομένων βιβλίων καὶ περιοδικῶν καὶ ἐφημερίδων Ἀμερικανικῆς πάντοτε προσλεύσεως, φρονοῦμεν ὅτι ἐπιβάλλεται ἡ ἐπαναφορὰ ἐν ἰσχύϊ τοῦ πρὸς καιρὸν μόνον ἐφαρμοσθέντος, ἀγαθώτατα δὲ ἀποτελέσματα ἀποδόντος καὶ ὅπως ἀταλαιπώρως ἐγκαταλειφθέντος δραστηκωτάτου τούτου μέτρου τῆς ἐν αὐτοῖς τοῖς Γενικοῖς Πρακτορείοις καὶ Τελωνείοις τοῦ Κράτους κατασχέσεως καὶ καταστροφῆς τῶν ἐξ Ἀμερικῆς προερχομένων χιλιαστικῶν ἐντύπων.

Πεποίθαμεν, ὅτι διὰ τῶν δεουσῶν ὀδηγιῶν, ἃς θέλετε εὐαρεστηθῆ νὰ ἐκδώσητε, θὰ παταχθῆ καὶ θὰ ἐκρίζωθῆ ἐκ τοῦ μέσου τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας ἡ

νεοφανής αυτή αίρεσις, ἐξ ἧς μόνον ἂν μαλίας καὶ ταρχίς προσδοκῶμεν,

Ἐρχέτης πρὸς Κύριον

† Ο ΑΘΗΝΩΝ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ο ΤΕΛΕΤΟΥΡΓΟΣ ΙΕΡΕΥΣ

(Ἀμψίσεις ἐξωτερικῆ ἐμφάνις - κινήσεις αὐτοῦ)

Ἐπιλοῦντες καὶ γράφοντες καὶ διαλεγόμενοι περὶ τῆς βελτιώσεως τῆς θέσεως τοῦ Κλήρου ἐν τῇ κοινότητι καὶ τῆς ἐξυψώσεως τοῦ γοήτρου αὐτοῦ ἀναπτύσσομεν ὧς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, σχέδια πολυάλοκα καὶ πολυσχιδῆ καὶ κατασκευάζομεν προγράμματα μικρὰ, τὰ ὁποῖα προβάλῃμεν ὧς γνώμιας, ἐφ' ὧν δεῖν νὰ στηριχθῇ πᾶσα ἐργασία πρὸς βελτίωσιν καὶ ἐξυψώσιν τῆς θέσεως τοῦ Κλήρου.

Διὰ τὰ φθάση ὅμως τις εἰς τὰ συνθετώτερα καὶ δυσκολώτερα πρέπει ν' ἀρχίσῃ ἀπὸ τὰ ἀπλούστερα καὶ εὐκολώτερα. Πρέπει νὰ ἐκμάθῃ τις τὴν ἀλφάβητον διὰ τὰ μάθη ὀρθῶς νὰ ἀναγινώσκῃ. Ὁφείλει νὰ μνηθῇ τις τὰ στοιχεῖα οἰασθήποιε ἐπιστήμης οἰουδήποτε ἐπαγγέλματος διὰ τὰ προβῆ ὀρθῶς καὶ σταθερῶς ἐπὶ τὰ πρόσω. Διότι, ἄλλως, κακὴν ἀρχὴν καὶ σταθερὰ θεμέλια θέτων τις, κακῶς θὰ τελειώσῃ καὶ πλημμελῶς θὰ ἐμπληρώσῃ τὴν ἐργασίαν, τὴν ὁποῖαν ἀναλαμβάνει.

Καὶ προκειμένου περὶ τῆς ἐξυψώσεως τοῦ Κλήρου, πρὸς ἐπίτευξιν ταύτης ὀφείλουσιν οἱ ἀμέσως ἐνδιαφερόμενοι νὰ βελτιώσωσιν ἐκκεντρῶς ἀρχόμενοι ἀπὸ τῶν στοιχείων τῶν ἱερατικῶν αὐτῶν καὶ ἡ ὄντων.

Ὁ ἱερεὺς ἐν τῇ τελείῃ τῆς θείας καὶ ἱεράς λειτουργίας.

Κατὰ ταύτην ὁ ἱερεὺς εἶνε περιβλεπτός, ὡς ἡ πόλις ἢ ἐπάνω ὄρους κειμένη. Ἰστάμενος ἐνώπιον τῆς Ἁγίας Τραπέζης, ἐφ' ἧς τὸ μυστήριον τῶν μυστηρίων πρόκειται νὰ τελεσθῇ, ἔχει ὀπισθεν αὐτοῦ παρακολουθούσας αὐτὸν ἑκατοντάδας πιστῶν. Πᾶσα χειρονομία αὐτοῦ, πᾶσα κίνησις του, ἢ ὅλη αὐτοῦ στάσις καὶ ἐμφάνις παρακολουθεῖται καὶ ἐπιδορᾷ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαζομένων, οἵτινες, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ὡς στήλαι ἄλιτος, προσηλωμένοι εἰς τὰς θέσεις αὐτῶν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς θείας καὶ ἱεράς λειτουργίας μέχρι τέλους, κατασκευάζονται παρακολουθοῦντες. Καὶ κατὰ πρῶτον λόγον ἢ ἐξωτερικῆ ἐμφάνις αὐτοῦ ἀπεικονίζουσα τὴν ἐσωτερικὴν του διάθεσιν οὐδαμῶς ὀφείλει νὰ εἶνε παρημελημένη. Ἡ ἀμψίσεις τοῦ ἱερέως δὲν εἶνε ἀδιάφορος διὰ τοὺς ἐκκλησιαζομένους ἰδίως εἰς τὰς πόλεις, ἐν αἷς τὸ αἰσθητὸν τῆς καλαισθησίας εἶναι περισσότερο ἀνεπτυγμένον. Οἱ χριστιανοὶ ἔχουσι τὴν ἀξίωσιν νὰ βλέπωσιν τὸν λειτουργὸν τοῦ Ὑψίστου ἐν τῇ τελείῃ τῶν καθηκόντων αὐτοῦ ὄχι μόνον σοβαρὸν καὶ σεμνόν, ἀλλὰ καὶ ἡμφιεσμένον σιμνοπραπῶς. Ἐφραζόμενον συνεπῶς φελόνιον καὶ κατερχακωμένον καὶ ἐσχισμένον ἐπιτραχήλον καὶ σιχαρίον διαθέτουσι δυσπρόσιτος τὸν χριστιανὸν καὶ καθιστῶσιν ἀπογορευτικὸν τὸν λειτουργὸν τοῦ Ὑψί-

στου. Ὁσαύτως ἢ ποικιλία τῶν χρωμάτων τῆς ἀμψίσεως τοῦ ἱερατικοῦ, εἰς τρόπον ὥστε μοσαϊκὸν ὅλα κληρὸν νὰ παρουσιάσῃ οὗτος, δὲν ἀνταποκρίνεται εἰς τὴν καλαισθησίαν τῶν ἐκκλησιαζομένων. Ἐπίσης ἀναξία καὶ ἀμέλεια περὶ τὴν ἀμψίσεις καὶ ἀνωμαλία περὶ τὴν κόμην δὲν προξενοῦσιν εὐάρεστον συναίσθημα εἰς τοὺς πιστοῦ. Οὐδεμίαν ἄλλως τε δαπάνην ἰδιαίτερον ἀπαιτεῖ, οἷον κόπον ἐξαιρετικῶν χρόνου ἢ κατασκευὴ ἀμψίσεως, ὁμοιομόρφου καὶ ἢ διατήρησις αὐτῆς, πρὸ παντός καθαρᾶς καὶ εὐπροσώπου. Τὸ ἐπὶ τοῦ Ἀποστόλου λεχθὲν «πάντα εὐσχημόνως καὶ κατὰ τάξιν γινέσθω», τοῖς κληροῦς ἰδιαίττως ἀπορᾷ.

Ἐκείνον πρῶτον σημείον σημαντικῶς παραμεληθὲν, μεγίστην ὄμως εὐλάβειαν ἐπὶ τῶν πιστῶν ἀσκοῦν, εἶναι ἢ στάσις καὶ ἢ κινήσις τοῦ ἱερέως κατὰ τὴν τέλεσιν τῆς θείας λειτουργίας. Οἱ πιστοὶ κυριολεκτικῶς αἰχμαλωτίζονται καὶ προσεκτικῶς εὐροὶ καθίστανται βλέποντες τὸν ἱερέα μετὰ προσοχῆς καὶ κατανύξεως ἰστάμενον καὶ τελετουροῦντα. Ἀφ' ἧς θὰ ἐκφωνήσῃ ὁ τελετουργὸς ἱερεὺς τό: «Εὐλογημένη ἢ Βασιλεία...» μέχρι τέλους τῆς θείας καὶ ἱεράς λειτουργίας ὀφείλει προσεκτικῶς καὶ ἀκίνητος νὰ ἴστανται ἐνώπιον τῆς Ἁγίας Τραπέζης. Οὐδεμία μετακίνησις αὐτοῦ ἔχει τὸν τόπον τῆς, πολὺ δὲ ὀλιγώτερον ἢ ἐγκατάλειψις τῆς θέσεως αὐτοῦ, καθ' ὃν χρόνον οἱ πιστοὶ ἐπὶ ὄραν καὶ πλέον ἐν στάσει προσευχῆς ἴστανται ἐν τῷ ναῷ ἀκροώμενοι καὶ προσερχόμενοι, καὶ ἢ ἀνάταυσις αὐτοῦ ἐπὶ καθίσματος ἢ ἀνακλίντρον ἢ ἢ συνδιάλεξις μετὰ προσώπων οὐδεμίαν ἀπολύτως θέσιν ἔχόντων ἐν τῷ Ἱερῷ Βήματι. Ἐάν δὲ οἱ ἐπὶ τῆς σκηνῆς ὑποδιόμενοι διάφορα πρόσωπα πρὸς τέρψιν τῶν ἀκροατῶν μεγίστην προσπάθειαν καταβάλλωσι καὶ αὐστηρῶς ἐπιμελοῦνται ὅπως μὴ κάμνωσι κινήσεις περιττὰς καὶ ἀσκοπούς, ἵνα μὴ ἐμπούησιν δυσάρεστον ἐντύπωσιν εἰς τοὺς θεατὰς, πόσω μεγαλειτέραν προσπάθειαν ὀφείλει νὰ καταβάλλῃ καὶ ἐπιμέλειαν νὰ ἐπιδείξῃ περὶ τὴν στάσιν αὐτοῦ καὶ τὴν ἀποφυγὴν ἀσκοπῶν καὶ περιττῶν κινήσεων ὁ λειτουργὸς τοῦ Ὑψίστου, ὅστις ἀπὸ γε τῆς ἐσωτερικῆς θέσεως καὶ τῆς ὅλης αὐτοῦ ἀποστολῆς μεμετρημένος καὶ σοβαρὸς ἐν ταῖς κινήσεσιν αὐτοῦ πρέπει νὰ εἶναι;

Καὶ μ' ὅλα ταῦτα ποσάκις οἱ πιστοὶ δὲν καταλαμβάνονται ἀπὸ ἴλιγγον βλέποντες τὸν λειτουργὸν ἱερέα διαρκῶς κινούμενον καὶ διερχόμενον πρὸ τῆς Ὁραίας Πύλης καὶ χειρονομοῦντα καὶ νεύοντα καὶ ὀρμώντα πότε δεξιᾷ, πότε ἀριστερῷ, καὶ ποσάκις δὲν αἰσθάνονται τὴν προσοχὴν αὐτῶν ἰερασομένην, τὴν προσευχὴν τῶν διακοπτόμενην, τὴν ψυχικὴν τῶν περιουλλογὴν ἀδύνατον λόγῳ τῶν ἀκαίρων κινήσεων τοῦ ἱερέως.

Ἐάν τις ἔλθῃ εἰς ἐπαφὴν μετὰ χριστιανῶν, καὶ διὰ ἀνωτέρας διανοητικῆς μορφώσεως καὶ ἀναπτύξεως, θὰ πεισθῇ ἀκραδάντως, ὅτι πάντα διαθέτουσιν αὐτοὺς δυσμενῶς καὶ ἐλαττώνουσι τὴν εὐλάβειαν καὶ ψυχραίνουσι οὐσιαστικῶς τὸν ζῆλον αὐτῶν.

Καὶ διὰ τοῦτο ἀκριβῶς ὑπάρχουσι πλεῖστοι χριστιανοὶ προτιμῶντες καὶ εὐχαρίστως ὀδόν μακρὰν βαδίζοντες, ἵνα ἀκούσωσι τὴν λειτουργίαν ὀρισμένον ἱε-

ρέων ἐχόντων ἀπόλυτον ἐπίγνωσιν τῆς θέσεως καὶ ἀποστολῆς αὐτῶν καὶ ἀσκούντων μεγίστην ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν χριστιανῶν διὰ τῆς σεμνοπρεποῦς αὐτῶν ἐμφανίσεως καὶ τῆς ὄλης σοβαρᾶς καὶ κατάνυξιν ἐμπνεούσης στάσεως κατὰ τὴν θεϊαν λατρείαν.

Αἱ μεμετροημένα, ἄλλως τε, κινήσεις καὶ ἡ σοβαρὰ καθόλου ἐμφάνις τοῦ ἱερέως κατὰ τὴν τέλεσιν τῆς θείας λειτουργίας εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς ψυχικῆς ἀνατάσεως καὶ τῆς μεταρσιώσεως, τὴν ὁποίαν κατὰ τὴν ἐπίσημον ἐκείνην ὥραν ὄφειλε νὰ δοκιμάζη. Ἡ δ' ἔλλειψις αὐτῶν ἀκριβῶς τῶν συναισθημάτων, εἶναι ὑπάρχοντα καὶ εἰς τοὺς πιστοὺς μεταδίδονται, εἶναι ἡ αἰτία τῆς ἀταξίας καὶ ἀμελείας, ἣν ἐπιδεικνύει ὁ ἐφημέριος τελεουργῶν.

Πῶς ὁμοῦς ὀφείλει νὰ φέρεται ἐν γένει ἐν τῷ Ἁγίῳ Βήματι, πῶς δὲ νὰ ἐμφανίζηται ἐν τῇ τελέσει τῶν μυστηρίων καὶ ἐν τῇ κοινωνίᾳ καθόλου; Τὰ ζητήματα ταῦτα εἶναι σπουδαιότατα. Ἡ τοιαύτη ἡ τοιαύτη ἐμφάνις τοῦ ἱερέως κατὰ τὰς ὡς ἄνω περιστασεις γίνεται αἰτία αὐτῆ καὶ μόνῃ πολλακις νὰ κριθῆ οὕτως ἢ ἄλλως ὁ Κληρὸς γενικῶς καὶ νὰ μορφωθῶσιν αὐταὶ ἢ ἐκεῖναι αἱ γνώμαι περὶ τῆς Ἐκκλησίας, ὅπως ἀποδεικνύει τρανώτατα ἢ καθ' ἡμέραν πείρα. Διὰ τοῦτο θεωροῦμεν σκόπιμον νὰ προβῶμεν εἰς συντόμους παρατηρήσεις καὶ ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω διχθέντων σημείων.

† ΑΡΧΙΜ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ
Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

ΟΜΙΛΗΤΙΚΟΝ ΣΧΕΔΙΑΣΜΑ

Εἰς τοὺς πατριάρχας Ἀλεξανδρείας:
Ἀθανάσιον καὶ Κύριλλον
18 Ἰανουαρίου

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.—Ἐκατὸν περίπου ἔτη χωρίζουσιν ἀλλήλους τοὺς σήμερον ἐγκωμιαζομένους Ἁγίους, φιλέορον ἐκκλησίασμα. Ἀθανάσιος ὁ Μ., γεννηθεὶς τῷ 297 καὶ ἀνεληθὼν τὸν πατριαρχικὸν τῆς Ἀλεξανδρείας θρόνον τῷ 328 ἔτει, ἀφῆκε τὸ πνεῦμα τὸ 373 ὁ δὲ ἄγιος Κύριλλος, τὸν αὐτὸν θρόνον ἀναβῶς ἐν ἔτει 412, ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ τὸ 444. Ἀλλ' ἡ ψυχὴ ἀμφοτέρων ἦτο μία· ἡ Ἐκκλησία, ὑπὲρ ἧς πολυταράχος ἠγωνίσθησαν, ἦτο μία ἢ ὑπὲρ τοῦ ἔργου τοῦ Χριστοῦ μέριμνα ἦτο μία. Καὶ ἡ Ἐκκλησία, ἐκμηδενίζουσα τὴν ἀπόστισιν τοῦ χρόνου, συνέδεσεν αὐτοὺς διὰ τοῦ πανηγυρισμοῦ τῆς μνήμης ἀμφοτέρων κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν. Καὶ οἱ δύο ἐορταζόμενοι ἱεράρχαι ὑπέστησαν τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ἀκαταπόνητοι πρόμαχοι καὶ τοῦ γοήτρου τῆς Ἐκκλησίας θιασῶται.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.—Τὸ ἔργον τοῦ ἁγίου Κυρίλλου.

I. Ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως:

1. Ἐπολέμησε τὴν αἵρεσιν τοῦ Νεστορίου

2. Ὑπερήσπισε τὴν ὁθὴν τῆς Ἐκκλησίας συνείδησιν περὶ τῆς ἐνώσεως τῶν δύο φύσεων τοῦ Χριστοῦ, προεδρεύσας καὶ τῆς ἐπὶ τούτῳ συγκαληθείσης ἐν Ἐφέσῳ Γ' Οἴκου. Συνόδου...

3. Ἐφυλακίσθη ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος Θεοδοσίου Β' διὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Συνόδου

4. Συνέγραψεν ἔργα κατὰ Νεστοριανῶν καὶ ἐν γένει ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως.

II. Ὑπὲρ τοῦ γοήτρου τῆς Ἐκκλησίας:

1. Ἐστάθη ἀτρόμητος καὶ ἀποφασιστικὸς πρὸ τῶν προσωπικῶν τοῦ ἐχθρῶν, Δὲν ἀπεδυσπέτησε νὰ ἀνέλθῃ τὸν θρόνον, ἐπειδὴ μερὶς τις ἐλεχείρει καὶ τὴν ἐκλογὴν αὐτοῦ νὰ ματαιώσῃ.

2. Ἀπεδίωξεν ἐξ Ἀλεξανδρείας τοὺς διαταράσσοντας τὴν Ἐκκλησίαν ταύτην Νοβατιανούς.

3. Ἐπάλασεν κατὰ τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐθνικῶν

4. Συνεκρούσθη ἱεροπρεπῶς πρὸς τὴν Πολιτείαν, ὑποστηρίζουσης ἐχθρικῶς πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν στοιχεῖα. (Αὐτοκρ. Ἐπίτροπος Ὁρεσίτης).

5. Εἰς τὸ ἐνεργητικόν του εἶναι καὶ ἡ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τιμὴ τῆς μνήμης τοῦ Ἁγίου Χρυσοστόμου.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.—Τὸ ἔργον τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου.

I. Ὑπὲρ τοῦ γοήτρου τῆς Ἐκκλησίας:

1. Ἀνέπτυξεν ἀκαταπόνητον θάρος κατὰ τῶν αἰρετικῶν (Ἀρειανῶν, ἡμαρειανῶν).

2. Δὲν ἐνέδωκεν, οὐδ' ἀπεγοητεύθη ἐκ τῆς πληθῆς τῶν συκοφαντιῶν κατ' αὐτοῦ, ἀλλ' ἔστη ἐπὶ τὸ πηδάλιον τῆς Ἐκκλησίας γενναίως ἐμπλεως αὐταπαρηήσεως.

3. Ἰστάτο ἀντιμέτωπος πρὸ τῶν ἀπειλῶν τῶν Αὐτοκρατόρων, αἱ δὲ ἐξορία αὐτοῦ, ἃς ἡθεῖα Πρόνοια μετέστρεφεν ἐγκαίρως, ἐξύψωσαν αὐτόν τε καὶ τὴν Ἐκκλησίαν εἰς τῶν Χριστιανῶν τὴν συνείδησιν.

II. Ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως:

A'. Διάκονος ἤδη· α') συνέγραψε τὸ σπουδαιότατον ἀπολογητικὸν ἔργον «Λόγοι πρὸς Ἕλληνας» β') συνετέλεσεν ὥστε νὰ καταδικασθῆ ὁ Ἄρειος ὑπὸ τῆς Τοπικῆς Συνόδου τοῦ 313 γ') εἰς αὐτὴν τὴν ἐν Νικαίᾳ Α' οἴκου. Σύνοδον ὑπῆρξε τῆς ὀρθοδοξίας ὁ στύλος.

B'. Ὡς ἀρχιεπίσκοπος Ἀλεξανδρείας: α') ἐνέμεινεν εὐσταθῆς εἰς τὸν ὀρθὸν δόγμα τῆς Α' Οἴκου. Συνόδου. Οἱ αἰρετικοί, κατορθώσαντες νὰ ἔχῃσι πρὸς τὸ μέρος αὐτῶν τὴν πολιτικὴν ἐξουσίαν, ἰδυνήθησαν νὰ ἐξορίσωσιν αὐτὸν δεκάκις. Ἐπὶ πατριαρχείας 45 ἐτῶν τὰ 20 διήλθε κατὰ διάφορα διαστήματα εἰς ἐπικινδύνους ἐξορίας. Ἀρκεῖ νὰ σημειωθῆ τοῦτο μόνον ὅτι: πᾶς εὐρίσκων αὐτὸν ἠδύνατο νὰ φονεύσῃ αὐτὸν ἀτιμωρητῶς, ὡς νὰ ἦτο ἐγκληματίας προσηγορευμένος. β') Συνέγραψε πληθὺν ἔργων ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ.—Ἴδου διατὶ εἰ δύο οὗτοι ἱεράρχαι συνεορτάζονται σήμερον. Ἀγῶνες καὶ κίνδυνοι καὶ δριπίς ποικίλη εἶναι ὑφασμένη πρὸς τὸ ἔργον ἀμφοτέρων ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως. Δὲν ὑπῆρξε δι' αὐτοὺς τῆς ἀσχετησύνης ὁ θρόνος τέρομα παιδικῶν ὀνείρων οὐδ' ἐφιλοδοξίας στόχος οὐδὲ ἀναπαυτήριον. Τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἡσυχίαν, τὸ ἴδιον αὐτῶν συμφέρον, ἐδυσιάσαν πρὸ τοῦ γοήτρου τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ἣς ὑπῆρξαν στρατιῶται ἀφιλοκερδεῖς καὶ γενναῖοι. Ἐγνώρισαν νὰ ἀνιμετωπίσωσι τὰς ἀθαιρεσίας τῶν ἀρχόντων, ἐγνώρισαν νὰ πάσχουσιν ὑπὲρ Χριστοῦ, ἀλλ' ἐγνώρισαν θριάμβους, θριαμβοὺς ἀφαντάστους τῆς ὀρθοδόξου πίστεως. Τὸ ἔργον αὐτῶν μέχρι σήμερον γερᾶίρεται καὶ οἱ ἔς

ρόχοι οἱ τοὶ πανηγυρίζονται. Ἴδου δὲ καὶ διατι ὁ χριστιανικός λαὸς τῆς Ἀλεξανδρείας ἐσκόπευε ἐν χαρᾷ ἔχων ἐν μέσῳ αὐτοῦ «ἕνα» Ἀθανάσιον... Πατέρες ἄγιοι ὀπλίσατε ἡμῶς ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας, τῆς ὀρθοδόξιας...

Ε. Ι.Κ.

ΝΕΟΝ ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Ἐξ ἀφορμῆς τοῦ ἐν προηγουμένῳ φύλλῳ τῆς Ἐκκλησίας δημοσιευθέντος Γράμματος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου περὶ τοῦ Πάσχα παραθέτομεν τὸ κατ' αἴτησιν τοῦ Οἴκουμ. Πατριαρχείου ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ Διευθυντοῦ τοῦ Ἀστεροσκοπείου κ. Δ. Αἰγινήτου καταρτισθὲν καὶ εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς ὅλης Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ὑποβληθὲν σχέδιον νέου Πασχαλίου πενήκοντα ἐτῶν συμφωνῶς πρὸς τὴν διάταξιν τῆς Ἀ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, καθ' ἣν τὸ πάσχα δίδον νὰ τελεῖται τῇ πρώτῃ Κυριακῇ τῇ μετὰ τὴν πανσέληνον καὶ μετὰ τὴν Ἑυνομένην Ἰσημερίαν.

Ἔτος	Πάσχα	Ἔτος	Πάσχα
1925	12 Ἀπριλίου	1950	2 Ἀπριλίου
1926	4 Ἀπριλίου	1951	25 Μαρτίου
1927	17 »	1952	13 Ἀπριλίου
1928	8 »	1953	5 »
1929	31 Μαρτίου	1954	18 »
1930	13 Ἀπριλίου	1955	18 »
1931	5 »	1956	10 »
1932	27 Μαρτίου	1957	21 »
1933	16 Ἀπριλίου	1958	6 »
1934	1 »	1959	29 Μαρτίου
1935	21 »	1960	17 Ἀπριλίου
1936	12 »	1961	2 »
1937	28 Μαρτίου	1962	22 »
1938	17 Ἀπριλίου	1963	14 »
1939	9 »	1964	29 Μαρτίου
1940	24 Μαρτίου	1965	18 Ἀπριλίου
1941	13 Ἀπριλίου	1966	10 »
1942	5 »	1967	26 Μαρτίου
1943	25 »	1968	14 Ἀπριλίου
1944	9 »	1969	6 »
1945	1 »	1970	29 Μαρτίου
1946	21 »	1971	11 Ἀπριλίου
1947	6 »	1972	2 »
1948	28 Μαρτίου	1973	22 »
1949	17 Ἀπριλίου	1974	7 »

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Πατριάρχαι Ἀλεξανδρείας.

Ἐν τῷ «Πανταίῳ», ἐπισημῶν ὀργάνῳ τῆς Ἐκκλησίας Ἀλεξανδρείας, ἐδημοσιεύθη χρονολογικός πίναξ τῶν χορηγησάντων Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας πρὸ ἐτῶν καταρτισθῆναι ὑπὸ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χρυσόστομου. Ὁ τελευταῖος πατριάρχης Φώτιος ἦτο ὁ 108ος Πάπας καὶ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας. Ὁ Μελέτιος Πηγῆς ὑπήρξεν ὁ 84ος, ὁ Λούκαρις ὁ

85ος καὶ Μητροφάνης ὁ Κριτόπουλος ὁ 87ος. Χάσματα χρονικὰ παρατηροῦνται ἐν ταῖς διαδοχαῖς τῶν πατριαρχῶν Προτερίου (†457), Ἰωάννου α' (†489), Ἰωάννου β' (†579), Πέτρου γ' (651), Μιχαὴλ β' (†903), Νικολάου β' (†267) καὶ Ἰωακείμ τοῦ «Πάνου» (†1567). Τινὲς τῶν πατριαρχῶν ἐποίμαναν τὴν τῶν Ἀλεξανδρ. ἐκκλησίαν ὑπὲρ τὰ 30 ἔτη (Κύριλλος α', Μιχαὴλ β', Ἠλίας α', Γεώργιος β', Ἰωάννης δ' ὁ Κωδωνᾶτος, Θεοδόσιος, Νικόλαος α'), ὑπερέβησαν δὲ τὴν τεσσαρακονταετῆ πατριαρχίαν οἱ πατριάρχαι Δημήτριος (189—232) ἔτη 43, Ἀθανάσιος α' (328—373) ἔτη 45, Κοσμῆς α' (727—763) ἔτη 41, Πολυτιανὸς 668—83) ἔτη 42, ὁ δὲ Ἀθανάσιος β' ἐπατριάρχευσεν ἀκριβῶς ἐπὶ 40 ἔτη. Ἰωακείμ ὁ «Πάνου», ὁ 119 ἔτη ζήσας, ἐπατριάρχευσε κατὰ τὰ ἔτη 1487—1567, δηλαδὴ ἐπὶ 80 ὅλα ἔτη! Πρωτοφανὲς γεγονός εἰς τὰ χρονικὰ τῶν πατριαρχῶν τῶν καθ' ὄλου Ἐκκλησιῶν. Ὁ προτελευταῖος πατριάρχης Σωφρόνιος ἐπατριάρχευσεν ἐπὶ 29 ἔτη (1870—1899), ἡ δὲ πατριαρχία τοῦ Φωτίου διήρκεσεν ἀκριβῶς τέταρτον αἰῶνος.

Τὸ δικαίωμα τῆς διαγραφῆς.

Ἐπὶ τὸν τίτλον τοῦτον ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ «Messager d'Athènes» (25 Ἰαν. 1926) περισπούδαστον ἄρθρον περὶ τῶν σχέσεων τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας πρὸς τὸ νέον ἐν Αἰγύπτῳ πολιτικὸν καθεστῶς μετὰ τὴν ἐν Τουρκίᾳ κατάργησιν τοῦ Σουλτανάτου. Ἀναγνωρίζων ὁ ἀρθρογράφος τὴν ὑπὸ τοῦ βασιλέως τῆς Αἰγύπτου ὑποκατάστασιν τοῦ Σουλτάνου, παρ' οὗ ὁ Πατριάρχης ἐλάμβανε τὸ φερμάνιον τὸ ἐπικυρωτικὸν τῆς ἐκλογῆς του καὶ διοριστικόν του εἰς τὸν πατριαρχικὸν τῆς Ἀλεξανδρινῆς Ἐκκλησίας θρόνον, φρονεῖ, λίαν ὀρθῶς, ὅτι ἡ ὑπὸ τῆς Τοποτηρητείας διαβίβασις τοῦ καταλόγου τῶν πρὸς ἔγκρισιν αὐτοῦ διὰ τὴν πατριαρχίαν ὑποψηφίων, οὓς ἤθελεν ἀναδείξει ἢ τριτοβάθμιος ἐκλογή, καί, κατ' ἀκολουθίαν, πρὸς ἐνδεχομένην διαγραφὴν ἀνεπιθυμητοῦ τυχόν ὀνόματός τινος ἐξ αὐτῶν, εἶνε ὑπέρβασις τῶν ἐν ἐλευθέρῳ κράτει, ὅποιον σήμερον εἶνε ἡ Αἰγυπτος, νενομισμένων καὶ οὐκ ἐπιβληθέντων παραχώρησις εἰς τὴν ἀνωτάτην αἰγυπτ. ἐξουσίαν δικαιοῦματος, ἀσυμβιβαστοῦ πρὸς τὸ πνεῦμα τῶν θεσμῶν τῆς φιλελευθέρου παρὰ τὸν Νεῖλον χώρας. Τὸ δικαίωμα τῆς διαγραφῆς ὑποψηφίου ἢ ὑποψηφίων ἐκ τοῦ καταλόγου εἶχεν ἐπιβληθῆ ἐν Τουρκίᾳ καὶ αἱ τῆς πατριαρχικῆς ἐκλογῆς ὑπὸ κυβερνήσεως φιλυπόπτου καὶ δεσποτικῆς. Τὸ δικαίωμα ὅμως τοῦ οὐδέποτε ἠκησαν οἱ τοῦρκοι σουλτᾶνοι κατὰ τὰς πατριαρχικὰς ἐκλογὰς τῆς Ἀλεξανδρινῆς Ἐκκλησίας, διότι ἡ ἐκλογή τῶν Πατριαρχῶν

χών αὐτῆς ἐγίνετο καθ' ὅλους διάφορον ἢ ἐν ταῖς λαϊκοπαῖς Ἐκκλησίαις τρόπον. Διὰ ταῦτα ὁ ἀρθρογράφος διατείνεται, ὅτι «ἐπεβλήθη» εἰς τὴν βασιλέα τῆς Αἰγύπτου δικαίωμα ὅπερ ὁ Τούρκος σουλτάνος δὲν εἶχεν, ἐπὶ πλέον δὲ δικαίωμα μονάρχου δεσποτικῶν, ἐνῶ ὁ τῆς Αἰγύπτου βασιλικὸς ἄρχων εἶνε αυταγματικός. Τούτου δεδομένου, τὸ «δικαίωμα τῆς διαγραφῆς» τοῦτο πάντως ἐν ταῖς μεταξὺ τῆς αἰγυπτιακῆς Πολιτείας καὶ τῆς Ὁρθ. Ἀλεξανδρινῆς Ἐκκλησίας σχέσει θὰ ἀποβῆται τὸν παλαιόν, ἀνύπαρκτον, ἀλλὰς τε, διὰ τὴν Ἐκκλησίαν Ἀλεξανδρείας χαρακτηρισμὸν αὐτοῦ, καὶ θὰ σημαίῃ ἀπλῶς δικαίωμα τῆς αἰγυπτιακῆς Κυβερνήσεως ὅπως ὁ Πάπας καὶ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας, ὡς εἰς τῶν ἀνωτάτων ἐν τῷ αἰγυπτ. κράτει λειτουργῶν, ἀκῶν τὴν δικαιοδοσίαν αὐτοῦ ἐπὶ σημαντικῆς ἐν τῇ χώρᾳ μειονότητος, ἀπολαύῃ τῆς πλήρους αὐτῆς ἐμπιστοσύνης.

ΧΡΟΝΙΚΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ Ἱ. Δ. Σύνοδος συνήλθε τρίς κατὰ τὴν ἑβδομάδα ταύτην. Ἀπησχόλησε δὲ αὐτὴν ἐπὶ μακρὸν ἡ κατάστασις τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ἐκκλησίας. Εἰς τὸν ἀρχιμ. Δ. Μποραζάνην ἐπέβαλε τὴν ποινὴν τῆς αὐστηρᾶς ἐπιπλήξεως δι' ἀπειθείαν πρὸς τὴν κανονικὴν Ἐκκλησιαστικὴν Ἀρχὴν. Πρὸς τοὺς ἄλλοις ἡ Ἱερά Σύνοδος ἀπεφάσισε νὰ παραστήσῃ πρὸς τὴν Κυβερνήσιν τὸν διὰ τοῦ τελευταίου Ν. Διατάγματος περὶ τῆς Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης, οὕτως λεπτομερεῖας δημοσιεύσασιν ἐν τῷ παρόντι φύλλῳ, ἐπαπειλούμενον κίνδυνον τῆς ὑπολειφθείσης Ἐκκλησιαστικῆς περιορίας. Ὡσαύτως κατὰ πρότασιν τοῦ Μακ. Προέδρου ὥρισεν ὅπως ζητήσῃ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τὴν πραγματοποιήσιν τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας ὅπως μία τῶν Μονῶν τοῦ Κράτους ὁρισθῆ ὡς Σωφρονιστήριον τῶν κληρικῶν, ἐν ᾧ ἐκτὸς ἄλλων νὰ προφυλακίζονται ἢ νὰ ἐκτίσῃ τὴν ποινὴν τῶν καὶ οἱ κατηγορούμενοι ἢ ὑπὸ πολιτικῶν δικαστηρίων τυχόν καταδικαζόμενοι κληρικοί, ὅσοι μετὰ τὴν καταδίκην τῶν δὲν θὰ ὑποβάλλονται εἰς καθάρισιν ὑπὸ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου.

—Τῷ παρελθόντι Σαββάτῳ, ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, τοῦ Πανεπιστημίου τελοῦντος τὰ ἀπὸ καταβολῆς αὐτοῦ θεθεσπισμένα μνημόσυνα τῶν αἰδιδίμων αὐτοῦ ἰδρυτῶν, εὐεργετῶν καὶ καθηγητῶν, ἐν μὲν τῷ καθεδρικῷ ναῷ ἐτελέσθη θεία λειτουργία καὶ μνημόσυνον χοροστατοῦντος τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου, ἐν δὲ τῇ αἰθούσῃ τῶν τελετῶν τοῦ Πανεπιστημίου τὸν προσήκοντα λόγον ἐξεφώνησεν ὁ καθηγητῆς τῆς Θεολ. Σχολῆς κ. Δημ. Μπαλάνος, θέμα λαβὼν τοὺς Τρεῖς Ἱεράρχας καὶ τὴν ἐποχὴν τῶν. Κατὰ τὴν τελετὴν παρήσαν ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας μετὰ τῆς κυρίας Κουντουριώτου, ὁ Μακαρ. Ἀρχιεπίσκοπος καὶ οἱ Σ. Μητροπολίται Δημητριάδος

κ. Γερμανός, Κορινθίας κ. Δαμασκηνός, Κυθήρων κ. Λορρόθεος, Καρυστίας κ. Παντελεήμων, Ἠλείας κ. Ἀντώνιος, οἱ καθηγητὴ τῶν Πανεπιστημίου καὶ πλήθος κόσμου.

—Μετὰ τὴν ἀπο ἀκρυσιν τῶν προσφύγων ἐκ τῆς Μονῆς Πετοάκη κατέστη δυνατόν νὰ ἐγκατα τῶσιν ἐν αὐτῇ οἱ φοιτηταὶ τῆς Θεολογίας ὅπως πραγματοποιηθῆ μικρὸν κατὰ μικρὸν, κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, ἡ ἴδουσις τοῦ Θεολογικοῦ Φροντιστηρίου. Τὴν παρελθούσαν Πέμπτην ἐν τῷ ναῷ τῆς Μονῆς ἐτελέσθη ἡ θεία Λειτουργία ἱεουργήσαντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καρυστίας. Μετὰ τὸ ἱερὸν Ἐθαγγέλιον εἰς τῶν φοιτητῶν ὁμίλησε περὶ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ὁ δὲ Σεβ. Καρυστίας μετὰ τὸ τέλος τῆς Λειτουργίας ὁμίλησας πρὸς τοὺς φοιτητὰς παρέστησε τὴν ἀνάγκην ὅπως τοῦ νέου βίου τῶν ἐν τῷ φροντιστηρίῳ βίωσιν θέσωσι τὴν ἀναγέννησιν. Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος μετὰ τοῦτο λαβὼν τὸν λόγον ἠνχίθη ὅπως ἡ ἡμέρα ἐκείνη σημειωθῆ ἰδιαζόντως εἰς τὰ χρονικά τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς ὡς ἡμέρα σημαντικὴ καὶ ὅπως οἱ φοιτηταὶ φανῶσιν ἄξιοι τῶν μεριμνῶν τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ Κοσμήτωρ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς κ. Ἀλιβιζάτος ἐν τέλει ἐξέφρασε τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν φοιτητῶν διὰ τὰς μερίμνας ταύτας καὶ διβεβίωσεν ὅτι πάντες οἱ Καθηγηταὶ καὶ οἱ φοιτηταὶ θὰ καταβάλωσι προσπάθειαν πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῆς Ἐκκλησίας ἐν τῇ ὑψηλῇ ἀποστολῇ αὐτῆς. Τὴν σεμνὴν τελετὴν παρηκολούθησαν πολλοὶ κληρικοί, ἐν οἷς ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κυθήρων, ὁ Θεοφίλ. Ἐπίσκοπος Σταυρουπόλεως, ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, καὶ οἱ Καθηγηταὶ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου.

—Διὰ διατάγματος, δημοσιευθέντος εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ἀκυροῦνται αἱ παραχωρήσεις τοῦ δημοσίου πρὸς οἰκονομικοὺς συνεταιρισμοὺς γηπέδων ἀνηκόντων εἰς δῆμους, κοινότητας ἢ μονὰς ἢ εἰς οἰαδήποτε ἄλλα φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα, ὅς ἀντιπαραταγματικά, αἵτε ἐπιτροπομένης δι' αὐτῶν τῆς ἀπαλλοτριώσεως κτημάτων κοινῆς ὠφελείας καὶ δημοσίας ἀνάγκης, χάριν ἰδιωτικῶν ὠφελειῶν καὶ σκοπῶν, ἐνῶ τὸ ἐναντίον ὁρίζει τὸ σύνταγμα. Πάντα τὰ δι' ἰδιαιτέρας συμφωνίας παραχωρηθέντα, ἀναγκαστικῶς ἀπαλλοτριωθέντα κτήματα ὑπὲρ ἰδιωτῶν ἢ συνεταιρισμῶν, περιέρονται εἰς τὴν κυριότητα τοῦ κράτους αὐτοδικαίως καὶ ἐλεύθερα παντὸς βάρους καὶ ὑποθήκης, παραχωροῦνται δὲ καὶ παρ' αὐτοῦ εἰς τὴν πλήρη κυριότητα τῆς ἀεροπορικῆς ἀμύνης, ἀναλαμβάνουσης τὴν ὑποχρέωσιν ἐκ τοῦ τιμήματος τῶν ἐκποιθησομένων αὐτῆς κτημάτων νὰ καταβάλῃ εἰς τοὺς ἀκίρως γενομένους κυρίους τὰ ὑπ' αὐτῶν τυχόν καταβληθέντα καὶ ν' ἀναλάβῃ τὴν καταβολὴν τοῦ ὀφειλομένου ἐπι ὑπ' αὐτῶν τιμήματος διὰ τὴν παραχώρησιν, ἢ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως τῶν μνημονευθέντων κτημάτων. Καὶ τὸ μὲν καταβληθὲν ἤδη τίμημα ἐπιστρέφεται εἰς τοὺς καταβαλόντας αὐτὸ ἐν ὅσῃ τριῶν μηνῶν ἀφ' ἧς ἤθελον ὑποβάλλῃ περὶ τούτου αἰτησὴν εἰς τὴν ἀεροπορικὴν ἀμύνην. Τὸ δὲ μήπω ὑποβληθὲν τίμημα καταβάλλεται εἰς τὰ πρὶν κύρια νομικὰ πρόσωπα πλὴν τοῦ δημοσίου. Τὰ εἰρημῶνα νομικὰ πρόσωπα, λαβόντα τὸ τίμημα ἀκέραιον, ὡς ὀρί-

ση κατά την άρχικὴν παραχώρησιν, οὐδεμίαν δικαι-
οῦνται νὰ προβάλωσιν ἀξίωσιν ἀποζημιώσεως κατὰ
τῆς ἀεροπορικῆς ἀμύνης καὶ τῶν ἀπ' αὐτῆς παραγόν-
των τὸ δικαίωμα αὐτῶν τῶν ἀπολλοτριωθέντων ιδιω-
τικῶν κτημάτων ἐπανερχομένων αὐτοδικαίως εἰς τοὺς
πρώην ιδιώτας κυρίους, ἀποδίδεται παρὰ τούτων, κα-
θόσον ἔχει ἤδη καταβληθῆ τὸ τίμημα εἰς τοὺς ἀκύ-
ρωσ δι' ἀπαλλοτριώσεως γενομένους κυρίους. Ἄπαντα
τὰ κτήματα, ὅσα ἤθελον περιέλθῃ εἰς τὴν ἀεροπο-
ρικὴν ἀμυναν, ἐκποιοῦνται ὑπ' αὐτῆς, τὸ δὲ τίμημα
αὐτῶν, καταβαλλόμενον ἐφ' ἀπαξ, χρησιμεύει ἀπο-
κλειστικῶς δι' οὗς σκοποὺς συνέστη αὕτη, ἀπαγορευ-
ομένης τῆς χρησιμοποίησεως αὐτῶν δι' ἄλλους δημο-
σίους σκοποὺς. Θεωροῦνται αὐτοδικαίως ἄκυροι αἱ
κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 12 Σεπτεμβρίου 1925 νο-
μοθετικοὺ διατάγματα συμβάσεις, περὶ ἐκουσίας ἀ-
παλλοτριώσεως, μισθώσεως ἢ συστάσεως οἰωνδήποτε
δικαιωμάτων ὑπὲρ φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων μό-
νον ἐφ' ὅσον δὲν ἐτηρήθησαν αἱ περὶ δημοπρασιῶν
διατάξεις τῶν σχετικῶν νόμων ἢ ἐτηρήθησαν μὲν, ἀλλὰ
κατὰ τρόπον μὴ ἐπιτρέψαντα τὴν ἐπίτευξιν δικαίου
τιμήματος δι' ἀληθοῦς καὶ εἰλικρινοῦς συναγωνισμοῦ,
τοῦθ' ὅπερ κρίνεται ὑπὸ τῆς ἐκτελεστικῆς ἐπιτροπῆς
τῆς ἀεροπορικῆς ἀμύνης. Καὶ τὰ οὕτω ἀκύρωσ ἀπαλ-
λοτριωθέντα κτήματα περιέρονται αὐτοδικαίως εἰς τὸ
Κράτος καὶ δι' αὐτοῦ εἰς τὴν ἀεροπορικὴν ἀμυναν.
Ἀπαγορεύεται πᾶσα ἐκποίησης δασικῶν ἐκτάσεων, ἢ
λειβαδίων ἀνηκόντων εἰς τὰς ἐν ἐνεργείᾳ μονάδας, δι'
ιδιαιτέρας συμφωνίας, ἢ διὰ δημοπρασίας, ἢ δι' ἀ-
ναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ὑπὲρ φυσικῶν ἢ νομι-
κῶν προσώπων, πλὴν μόνως τῆς ἀεροπορικῆς ἀμύνης
δικαιουμένης λόγῳ ὅχι μόνον κοινῆς ὠφελείας, ἀλλὰ
καὶ δημοσίας ἀνάγκης νὰ ζητήσῃ τὴν ἀπαλλοτριώσιν
αὐτῶν ὑπὲρ ἑαυτῆς καθ' ὃν τρόπον εἶχε καθιερώσει ὁ ἐν
ισχύϊ ἀγροτικὸς νόμος. Τὰς οὕτω ἀποκτηθείσας δασι-
κὰς ἐκτάσεις καὶ λειβάδια ἐπιτρέπεται εἰς τὴν ἀερο-
πορικὴν ἀμυναν νὰ ἐκποιήσῃ μόνον διὰ δημοπρα-
σίας.

—Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Γόρτυνος καὶ Μεγαλο-
πόλεως κ. Πολύκαρπος ἀπέλυσεν ἐγκύκλιον λίαν ἐμ-
περιστατωμένην, δι' ἧς καθορίζονται ἐπακριβῶς τὰ κα-
θήκοντα τῶν ἐφημερίων τῆς ἐπαρχίας του ὅσον ἀφο-
ρᾷ τὴν τάξιν τὴν ὁποίαν ὀφείλουν νὰ τηρῶσι, καθῶς
καὶ τὴν ἐμφάνισιν των εἰς τὰς ἱερὰς τελετὰς καὶ
εἰς τὴν κοινωνίαν ἐν γένει. Καθορίζεται ἐπίσης καὶ
τὸ ὅτι πρέπει νὰ εἰσπραττῶνται ὡς δικαιώματά των
κατὰ τὰς ἱεροπραξίας καὶ ἐν τέλει συνιστᾶται εἰς αὐ-
τοὺς ὅπως ἀπέχῳσι τῶν διαμαχομένων πολιτικῶν με-
ρίδων.

—Συνελήφθη εἰς τὸν Πειραιᾶ ὑπὸ τοῦ ἀστυνό-
μου πόλεων α' τάξεως κ. Ἰ. Ἀμπλιανίδου καὶ ὠδη-
γήθη εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν ὁ ψευδομοναχὸς Ἐμμ.
Νιώτης, καθ' ἣν σιγμὴν ἐπάλει σταυροὺς καὶ βιβλία.
Ὁ συλληφθεὶς ἀπεπεράθη νὰ δωροδοκῆσῃ τὸν συλ-
λαβόντα αὐτὸν ἀστυνόμον διὰ νὰ ἀφεθῆ ἐλεύθερος.
Κατὰ τὴν εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν ἀνάκρισιν ἀπεδεί-
χθη ὅτι ὁ συλληφθεὶς εἶναι ὁ ἀπὸ διετίας καταζητού-
μενος, ὁ ὁποῖος ἀπέβαλε τότε τὸ μοναχικὸν σχῆμα.
Ἀμέσως ὑπεχρεώθη νὰ ἀποβάλῃ καὶ ἐπισήμως τὸ

ῥάσον καὶ τὴν ἄλλην μοναχικὴν του περιβολὴν καὶ
ἀφοῦ ἐκουρεύθη παρεδόθη εἰς τὴν Ἀστυνομίαν διὰ
νὰ παραπεμφθῆ εἰς τὴν Εἰσαγγελίαν διὰ τὰ περαιτέ-
ρω. Εἰς τὰ θυλάκιά του εὗρέθησαν 8.500 δραχ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΠΟΛΕΩΣ

Κατὰ πληροφορίας ἀσφαλεῖς ἐκ Κων)πόλεως, ἡ
Ἀστυνομία ζητεῖ νὰ ἀπελάσῃ ὅχι μόνον τὸν Μέγαν
Πρωτοσύγκελλον τῶν Πατριαρχείων κ. Πολύκαρπον,
ἀλλὰ καὶ τὸν Δευτερεύοντα κ. Αἰμιλιανὸν καὶ τὸν Ἀρ-
χειοφύλακα κ. Λουκάκην, ὡς ἐλθόντας δῆθεν εἰς τὴν
Κων)πολιν μετὰ τὸ 1918. Ἀστυνομικὰ ὄργανα προέ-
βησαν ἤδη εἰς τὰς συνήθεις ἀνακρίσεις των καὶ συ-
νέταξαν τὴν ἐκθεσίαν των. Ὁ Μ. Πρωτοσύγγελος καὶ
ὁ Ἀρχιεπίσκοπος εἶνε ὑποψήφιοι καὶ διὰ προαγωγὴν
εἰς Ἀρχιερεῖς.

—Κατὰ πληροφορίας τῆς «Χάλας», διενεργοῦνται
ἀνακρίσεις διὰ τὴν ὑπηκοότητα τῶν ὀρθοδόξων ἱε-
ρέων. Οἱ ἐκ τούτων Ἕλληνες ὑπήκοοι θὰ ἀπελαθῶσιν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Αἱ ἑλληνικαὶ ἐφημερίδες τῆς Αἰγύπτου ἀναγράφου-
σιν ὅτι ὁ κ. Πρωθυπουργὸς τῆς Αἰγυπτιακῆς Κυ-
βερνήσεως διεβίβασε πρὸς τὸν Τοποτηρητεῖαν τὸ
ἐξῆς σημείωμα:

Α'. Αἱ ἐκλογαὶ συνεχίζονται.

Β'. Οἱ ὑποψήφιοι ὑποβάλλονται εἰς τὴν ἔγκρισιν
τῆς Αἰγ. Κυβερνήσεως.

Γ'. Ἐὰν ὁ ἐκλεγσόμενος Πατριάρχης εἶνε Ἕλ-
λην ὑπήκοος θὰ παραιτηθῆ τῆς ὑπηκοότητός του καὶ
θὰ καιασθῆ ἐντόπιος ἢ Αἰγύπτιος ὑπήκοος, ἐν ἀνά-
γκῃ διὰ διατάγματος.

Δ'. Ἀνακηρύσσεται Πατριάρχης ὑπὸ τῆς Α. Μ.
τοῦ Βασιλέως τῆς Αἰγύπτου.

Ε'. Περαιτωθείσης ἀπαξ τῆς ἐκλογῆς θὰ διενε-
γηθῆ ὁ διακανονισμὸς τῶν μελλουσῶν ἐκλογῶν πρὸς
προστασίαν τῶν δικαίων τῆς ἑλληνορθοδόξου ἰθαγε-
νοῦς κοινότητος.

ΣΤ'. Ἀπὸ τοῦδε τὸ Πατριαρχεῖον ἀναλαμβάνει
νὰ ἱκανοποιήσῃ τὴν ἑλληνορθοδόξον Συριακὴν Κοι-
νότητα διὰ τοῦ διορισμοῦ ἐνὸς ἢ πλειόνων Σύρων
ἐπισκόπων.

Ζ'. Ἡ Αἰγ. Κυβέρνησις θὰ κανονίσῃ τὴν ἐξάσκη-
σιν τοῦ δικαιώματος τῆς ἐξουσίας ἐπὶ προσωπικοῦ
θεσμοῦ διὰ τοὺς ἑλληνορθοδόξους ἰθαγενεῖς ὑπηκό-
ους.

Εἶναι προφανὲς ὅτι τὸ σημείωμα τοῦτο ἀποτελεῖ
καταφανῆ ἐπέμβασιν εἰς τὰ ἐσωτερικὰ τῆς Ἐκκλη-
σίας Ἀλεξανδρείας, ἧς ἐπεμβάσεως τ' ἀπολέσματα
δὲν προσδοκῶνται εὐχάριστα. Ἄλλ' εὐχόμεθα ὁ μέλ-
λων Πατριάρχης νὰ προλάβῃ αὐτά.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΥΠΡΟΥ

Ἀπὸ πολλοῦ ἐπασχολεῖ τὴν δημοσίαν γνώμην ἐν
Κύπρῳ τὸ λεγόμενον Ἐκκλησιαστικὸν ζήτημα. Πρό-
κειται δὲ κυρίως περὶ τοῦ οικονομικοῦ ζητήματος τῆς
διαχειρίσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας. Κατ' εἰ-
δήσεις τῶν Ἀλεξανδρινῶν φύλλον λόγος γίνεται
κατ' αὐτὰς πάλιν περὶ τῆς λύσεως τοῦ Ἐκκλησιαστι-
κοῦ ζητήματος. Ὡς γνωστὸν προσελήθησαν εἰς τὰς

14 Δεκεμβρίου υπό τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐν Λευκωσίᾳ οἱ Βουλευταὶ ἔν' ἀποφανθοῦν περὶ αὐτοῦ, καὶ ἀφοῦ ἐγένετο προδιάσκεψις διελύθη ἡ συνεδρίασις ἵνα ἀργότερον σκεφθῶσιν οἱ βουλευταὶ διὰ ποίου τρόπου πρέπει νὰ λυθῇ τὸ ζήτημα. Ὁ τύπος ἀσχολεῖται προσάγων διάφορα ἐπιχειρήματα, ἐπὶ τῶν ὁποίων δύναται νὰ βασισταθῶν ἡ Ἱεραρχία καὶ οἱ βουλευταὶ. Ἀρθρογράφος τις ἐν τῇ «Ἀληθείᾳ» προτείνει τὴν ἐλάττωσιν τῶν ἐπισκοπῶν. Ἡ «Σάλπιγξ» ἀντιθέτως προβάλλει ἄλλα ἐπιχειρήματα, οὕτω δὲ διεξάγεται μία συζήτης, ἣ ἰσπιθανῶς θὰ παραταθῇ ἐπὶ πολὺ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΛΑΤΙΝΙΚΗ

Ἀγγέλλεται ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ὅτι κατόπιν τῆς ληφθείσης ἀποφάσεως παρὰ τῆς Ἀποστολικῆς Ἐπιτροπῆς νὰ μὴ ἀποδίδῃ πλέον τὰς πατροπαράδοτους τιμὰς εἰς τὸν πρεσβευτὴν τῆς Γαλλίας κατὰ τὴν τελετὴν τοῦ Ἁγίου Χρυσοστόμου, προστάτου τῆς Κωνσταντινουπόλεως, διὰ τὴν πρώτην φορὰν, ἀπὸ πολλῶν αἰῶνων, οὐδεὶς Γάλλος ἀντιπρόσωπος παρευρέθη κατὰ τὴν τελετὴν ταύτην.

Ἡ Τουρκία διαπραγματεύεται μετὰ τοῦ Βατικανοῦ πρὸς συνομολόγησιν κογκορδάτου, δι' οὗ θ' ἀνεγνωρίζετο εἰς τὴν Ἁγίαν Ἐδρὰν τὸ δικαίωμα τῆς πνευματικῆς προστασίας τῶν ἐν τῇ χώρῃ της καθολικῶν ἰδρυμάτων, σχολείων καὶ πιστῶν.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Π. Ν. Τρεμπέλα, Ἡ γυνὴ ἐν τῇ ψαλμῳδίᾳ. Ἐκδοσις τοῦ θρησκ. περιοδικοῦ «Ζωή». Ἀθήναι 1926.—Ὁρμώμενος ὁ σ. ἐκ τῆς ἀπό τινος χρόνου παρατηρουμένης συμμετοχῆς γυναικῶν ἐν τῇ ψαλμῳδίᾳ εἰς περισσοτέρους τοῦ ἐνὸς «αὐτοῦ παρ' ἡμῖν, ἐπισκοπεῖ τὴν ἀρχαίαν πράξιν τῆς Ἐκκλησίας ἀρχόμενος ἀπ' αὐτῆς τῆς πρώτης σχέσεως τῆς ἰουδαϊκῆς καὶ τῆς χριστιανικῆς ψαλμῳδίας, καὶ συνάγει τὸ πόρισμα ὅτι ἡ χριστιανικὴ ἀρχαίότης «ἐγνώρισεν μὲν τὴν γυναῖκα συνυπηχοῦσαν καὶ ὑποβάλλουσαν, ἀλλ' ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῆς καὶ ὡς μέλος τοῦ συνόλου ἐκκλ. πληρώματος», οὐχὶ ὁμοῦ καὶ ὡς «ψάλτριαν» ἐν τῷ ἄμβωνι ἢ τῷ «ἡμιχορῳ ἔγκασεστημένῃ». Διὰ τοῦτο ὁ σ. χαρακτηρίζει τὴν χρησιμοποίησιν τῆς γυναικὸς «ἐν χορῳ πρὸς ἀποτελέσειν καὶ σύνθεσιν ἀρμονίας πλουσιωτέρας καὶ θελκτικωτέρας, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἡ σαφὴς καὶ εὐκρινὴς τοῦ τόνου τῆς γυναικείας φωνῆς διακρίσις ἐλκιστικώτερον καὶ εὐπαθέστερον καθιστᾷ τὸ ψαλλόμενον ᾄσμα», ὡς «καινοτομίαν ἀπαρδειγμάτιστον, πολλοὺς ἐγκρύπτουσαν κινδύνους καὶ εἰς πολλὰ δυναμένην νὰ οδηγήσῃ σκάνδαλα».

—Ἐν τοῖς γραφείοις τῆς Ἐκκλησίας πωλεῖται ἡ «Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία» τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Διδυμοταίχου κ. Φιλαρέτου Τόμοι 3 Ἐκαστος τιμᾶται δραχ. 75.

ΔΗΜΟΠΡΑΞΙΑΙ

Τὸ Ἦγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Καλαυρίᾳ Ἱ. Μο. ἡ; Ζουδοχῶς Πηγῆ διακηρύττει ὅτι: Ἐκτίθειται εἰς πλειοδοτικήν δημοπρασίαν δεκαπενταετοῦς παραχωρήσεως τὸ εἰς θέσιν Ἀλώνια καὶ πλησίον τῆς Μονῆς κείμενον κτήμα ὑπὸ τὰ γνωστὰ αὐτοῦ ὄρια καὶ ἔρους συγγραφῆς, ὧν ἀντίγραφα κατατεθῆσονται ἐν τε τῷ γραφείῳ τῆς Μονῆς καὶ τῆς κοινότητος Πόρου κατὰ τὴν 14 Φεβρουαρίου 1926 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10 π. μ. ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Καλαυρίας Ν. Λάμψα ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ. Δύνανται οἱ βουλομένοι νὰ προσέλθωσιν

εἰς τὰ ἀνωτέρω ἀνογραφόμενα γραφεῖα νὰ λάβωσι γνώσιν. Ἐν Ἱερᾷ Μονῆ Ζουδοχῶς Πηγῆς τῇ 10) -) 1926.

Ἡ ἐν Σαλαμίνι Ἱ. Μονῆ Φανερωμένης ἡ κηρύττει ὅτι ἐκτίθειται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἢ πενταετῆς ἐνοικίας τοῦ δικαώματος τῆς ρητινοσυλλογῆς ἐκ τῶν ἐν ταῖς περιφερείαις τῶν Κοινοτήτων Μάνδρας καὶ Μαγούλας τοῦ τέως Δήμου Ἐλευσίνος πευκοδένδρων τῆς διαλελυμένης Μονῆς Ὁσίου Μελετίου καὶ συγχεωνυμένης μετὰ τῆς, ὡς ἀνω, Μονῆς Φανερωμένης κατὰ τοὺς ὅρους συγγραφῆς ὑποχρεώσεων, ἣ; ἀντίγραφα ἔχουν κατατεθῆ ἐν τοῖς γραφείοις τῆς Μονῆς τοῦ ἐν Ἀθῆναις Δικηγόρου Δ. Χ. Κριεκούκη (ὁδὸς Μιχαὴλ Βόδα 2) καὶ τοῦ Συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Ἱ. Πετρούλια Ἡ δημοπρασία γενήσεται τὴν 14 Φεβρουαρίου 1926, ἡμέραν Κυριακὴν ἐν τῷ ἐν Ἀθῆναις συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν ἢ τοῦ ἐν τῇ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σανταροῦζα αἰθούσῃ τοῦ Κακουροδικεῖου Ἀθηνῶν ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Ἱω. Πετρούλια καὶ ἐνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Ἦγουμενοσυμβουλίου τῆς Μονῆς, ἀπὸ τῆς 10 π. μ. ὥρας μέχρι τῆς 12ης τῆς μεσημβρίας τῆς αὐτῆς ἡμέρας. Ἐν τῇ Μονῇ Φανερωμένης τῇ 19 Ἰανουαρίου 1926. Τὸ Ἦγουμενοσυμβούλιον.

Τὸ Ἦγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Σαλαμίνι Ἱερᾶς Μονῆς Φανερωμένης προκηρύττει ὅτι ἐκτίθειται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἢ πενταετῆς ἐνοικίας τοῦ δικαώματος τῆς ρητινοσυλλογῆς ἐκ τῶν ἐν ταῖς θέσεσι Μετόχιον, Κουμὶ δρι καὶ Γλυφάδα τοῦ Δήμου Μεγαρέων πευκοδένδρων τῆς ἀνωτέρω Μονῆς κατὰ τοὺς ὅρους συγγραφῆς ὑποχρεώσεων, ἣ; ἀντίγραφα ἔχουν κατατεθῆ ἐν τοῖς γραφείοις τῆς Μονῆς, τοῦ ἐν Ἀθῆναις Δικηγόρου Δ. Χ. Κριεκούκη (ὁδὸς Μιχαὴλ Βόδα 2) καὶ τοῦ Συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Ἱ. Πετρούλια. Ἡ δημοπρασία γενήσεται τὴν 14 Φεβρουαρίου 1926, ἡμέραν Κυριακὴν ἐν τῷ ἐν Ἀθῆναις συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν, ἢ τοῦ ἐν τῇ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σανταροῦζα αἰθούσῃ τοῦ Κακουροδικεῖου Ἀθηνῶν ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Ἱω. Πετρούλια καὶ ἐνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Ἦγουμενοσυμβουλίου τῆς Μονῆς ἀπὸ τῆς 10 π. μ. ὥρας μέχρι τῆς 12ης τῆς μεσημβρίας τῆς αὐτῆς ἡμέρας. Ἐν τῇ Μονῇ Φανερωμένης τῇ 19 Ἰανουαρίου 1926.

Τὸ Ἦγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Βραχῆς ἐκτὸς τῆς Θεοτόκου προκηρύττει ὅτι ἐκτίθειται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως τὸ ἐν Λαοῦ Νεμῆα; 1) β ἐξ ἀδιαίρετου κτήμα τῆς Μονῆς ὀνομαζόμενον Καρτατούλη. Ἡ δημοπρασία γενήσεται ἐν ἄνω Γεωργίῳ Νεμῆας ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Κ. Π. Δράκου τὴν 7ην τοῦ μηνὸς Μαρτίου ἐ. ἔ.

“ΕΚΚΛΗΣΙΑ,”
ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ἐποπτεύουσα Ἐπιτροπὴ
ΚΑΛΑΒΡΙΤΩΝ ΚΑΙ ΑΙΓΙΑΛΙΑΣ ΤΙΜΟΘΕΟΣ
ΓΟΥΡΓΥΝΟΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΙΤΩΣ ΠΟΥΛΚΑΡΠΟΣ
Διευθυντῆς
ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ
Καθ. Πανεπιστημίου
Τίμημα ἐτησίως ἐγγραφῆς
Ἐσωτ. Δρχ. 50. Ἐξωτ. Φρ. 50. Ἀμερικῆς Δολ. 3

ΤΥΠΟΙΣ “ΘΕΙΝΙΚΟΣ,” ΘΑΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 33--ΑΘΗΝΑΙ